

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الَّذِي خَلَقَ الْمَوْتَ وَالْحَيَاةَ لِيَبْلُوَكُمْ أَيُّكُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا وَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ

قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

نِعْمَتَانِ مَغْبُونٌ فِيهِمَا كَثِيرٌ مِنَ النَّاسِ الصِّحَّةُ وَالْفَرَاغُ.

SAYILI NEFESLERİMİZİ TÜKETİRKEN...

Aziz Müminler!

Okuduğum âyet-i kerimede Cenâb-ı Hak şöyle buyuruyor: “Allah, hanginizin daha güzel işler yapacağını sınamak için ölümü ve hayatı yaratandır. O, güçlüdür, bağışlayandır.”¹

Okuduğum hadis-i şerifte ise Efendimiz (s.a.s) şöyle buyuruyor: “İki nimet vardır ki insanların çoğu onları değerlendirme hususunda aldanmıştır: Sağlık ve boş vakit.”²

Kardeşlerim!

Peygamberimiz (s.a.s), bir gün ashabıyla sohbet ederken yere dörtgen bir şekil çizdi. Sonra o şeklin ortasından dışarı uzanan bir çizgi ve o çizgiye bitişen başka çizgiler çizdi. Ardından, kendisini meraklı bakışlarla seyretmekte olan ashaba dönerek bunların ne anlama geldiğini şöyle açıkladı: “Bu dörtgenin ortasındaki çizgi insandır. Dörtgen de insanın ecelidir ve onu kuşatmıştır. Diğer çizgiler ise insanın arzu ve tutkularıdır. İnsan, bu arzu ve tutkuların peşinde koşup dururken, ecel ansızın onun önünü keser ve onu alıp götürür.”³

Kıymetli Kardeşlerim!

Allah Resulu (s.a.s), bize bahşedilen hayatı, hayata dair emellerimizi ve bu emelleri ansızın sonlandıran ecelimizi, böylesi veciz bir benzetmeyle anlatıyordu. Pek çoğumuzun bitmeyecek sandığı şu kısacık hayatın, aslında göz açıp kapayacak kadar bir zamanda yaşanıp tükeneceğine işaret ediyordu. Ecelin çevreleyip kuşattığı insanın, ebedi özgürlüğe ancak iman, salih amel; helal ve haramlara riayet etmekte ulaşabileceğini vurguluyordu.

Kardeşlerim!

Her bir anımız, her bir saniyemiz aslında en kıymetli sermayemizdir. Hayat, bu sermayenin ya kazanıma dönüştürülmesi ya da beyhude tüketilerek heba edilmesidir. Şüphesiz, iyi ve güzel işler yaparak sorumluluk bilinciyle geçirilen bir ömür, Allah katında kazanca dönüştürülmüş bir ömürdür. Haramların, kötülüklerin esaretinde tüketilmiş bir ömür ise heba edilmiş bir ömürdür.

Kardeşlerim!

Bize emanet edilen hayat yolculuğunda zaman hızla akıp gidiyor. Her geçen gün ömür sermayemiz tükeniyor. Zamanını, mekânını ve nasıl olacağını bilemediğimiz o malum sonla bir gün hepimiz yüzleşeceğiz. O an gelecek, fani dünyadan baki âleme göç edeceğiz.

İşte ömür sermayemizden bir yılımızı daha geride bıraktık. Yeni bir yılın eşliğindeyiz. Hayat defterimizden bir sayfayı daha eksiltmek üzereyiz. Yarınlar için planlar yapıyor, hayaller kuruyoruz. Ancak bu noktada hepimize önemli bir vazife düşüyor. Her birimizin, dünümüz ve

bugünümüzün muhasebesini yapması gerekiyor. O büyük gün gelmeden, fırsat elden gitmeden, sayılı nefeslerimiz tükenmeden kendimizi sevap-günah, hayır-şer, iyi-kötü konularında hesaba çekmemiz gerekiyor. Öyleyse geliniz, hep birlikte kendimize şu soruları soralım ve cevabı kendi iç dünyamızda arayalım:

Ömür sermayemizi nasıl tüketiyoruz? Hayatımızı Rabbimizin razı olacağı şekilde değerlendirebiliyor muyuz? Hevâ ve heveslerimizi dizginleyebiliyor muyuz? Dünya meşgalesine esir olmaktan kurtulup ruhumuzu özgürleştirebiliyor muyuz? Zihnimiz kötü düşünceye, dilimiz kem söze, elimiz zararlı işe kapalı mı? Yoksa dilimizle kardeşimizi incitmiyor, elimizle yaralıyor, hâsılı gönüller yıkıyor muyuz? Kalbimizi, Resul-i Ekremin insanlığa takdim ettiği merhamet, şefkat, nezaket, adalet, hak ve hakikatin merkezi yapabiliyor muyuz? Yoksa üzerimizde taşıdığımız kul hakkının ağırlığı, omuzlarımızı çökertip yüreklerimizi tüketiyor mu?

Yetimlere, öksüzlere, gariplere, kimsesizlere kol kanat gerebiliyor muyuz? Yoksa onları, umursamaz bir edayla yalnızlığa, gizli köşelerde gözyaşı akıtmaya mı terk ediyoruz? Komşumuzun, yakınlarımızın, kardeşlerimizin derdiyle hemhal olabiliyor muyuz? Yoksa külfet olurlar endişesiyle kendileriyle aramıza görünmez duvarlar mı örüyoruz? İslam dünyasını kasıp kavuran, kardeşi kardeşe kırdıran fitne ateşi, bizim kalplerimizi sızlatıyor mu? Çocukları, kadınları, yaşlıları, masum canları hedef alan silahlar, onların başına atılan tonlarca bombalar bizim de yüreklerimizi dağlıyor mu? Yoksa modern dünyanın ürettiği kendinden başkasını düşünmeme hastalığı gözümüzü kör, kulağımızı sağır edip vicdanımızı esir mi aldı?

Kardeşlerim!

Acısıyla tatlısıyla geride bırakılan bir yılın bu sorularla muhasebesinin yapılması gereken saatler ne acıdır ki bir takım yanlışlarla heba edilmektedir. Tüketim çılgınlığı, haz ve eğlence kültürü teşvik edilerek başta gençlerimiz olmak üzere milletimizi var eden yüce değerler yozlaştırılmaya çalışılmaktadır. Dünyanın farklı coğrafyalarında kimileri hayatta kalabilme mücadelesi verirken dünyayı bir eğlence gezegeninden ibaret görmek ne hazin bir manzaradır!

Kardeşlerim!

Geliniz! Bugünümüz, ömrümüze işaret koyacağımız gün olsun. Sermayemiz güzel ahlakımız ve salih amellerimiz olsun. Ecelimiz gelmeden evvel, dünümüzü ve bugünümüzü bir kez daha gözden geçirelim. Yarınlarımıza dair hayallerimiz, hesabını veremeyeceğimiz hayaller olmasın. Sayılı nefeslerimizi, kayıplara, ah vahlara, hüsrana değil, ebedi bir hayatın kazanılmasına vesile kılalım.

Hutbemi Peygamberimiz (s.a.s)’in şu hikmetli tavsiyesiyle bitirmek istiyorum: “Beş şey gelmeden önce beş şeyin değerini iyi bil; ölümden önce hayatın, meşguliyetten önce boş zamanın, yokluktan önce varlığın, ihtiyarlıktan önce gençliğin ve hastalıktan önce sağlığın.”⁴

¹ Mülk, 67/2.

² Buhâri, Rikâk, 1.

³ Buhârî, Rikâk, 4.

⁴ Hâkim, el-Müstedrek, IV, 341.